

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 16 grudnia 2013 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. stwierdził, że K. P. nie podlega od dnia 1 czerwca 2013 roku ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu, jako pracownik u płatnika składek (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że w wyniku roszczenia K. P. o wypłatę zasiłku chorobowego z tytułu zatrudnienia, przy krótkotrwałym okresie tego zatrudnienia, Zakład Ubezpieczeń Społecznych, powziął wątpliwość, co do faktycznego świadczenia pracy przez ubezpieczoną i przeprowadził kontrolę doraźną płatnika składek w zakresie prawidłowości i rzetelności obliczania składek na ubezpieczenie społeczne oraz innych składek, do których pobierania zobowiązany jest organ rentowy oraz zgłaszania do ubezpieczeń społecznych i ubezpieczenia zdrowotnego. Zdaniem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych zgromadzone w postępowaniu kontrolnym dokumenty oraz złożone wyjaśnienia przemawiają za uznaniem umowy o pracę za sprzeczną z zasadami współzycia społecznego, nacechowaną zamiarem wyłudzenia świadczeń z ubezpieczenia społecznego, a także zarzucił jej pozorności.

/decyzja - k. 1-6 akt ZUS/

W dniu 20 stycznia 2014 roku odwołanie od powyższej decyzji wniósł płatnik składek (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł. reprezentowana przez prokurenta spółki, wnosząc o jej uchylenie w trybie autokontroli - art. 477⁹ § 2 k.p.c., względnie o przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu w Łodzi i zmianę zaskarżonej decyzji w wyniku rozpoznania sprawy, poprzez ustalenie, że K. P., jako pracownik u płatnika składek (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł. podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, chorobowemu, wypadkowemu od dnia 1 czerwca 2013 roku. Zaskarżonej decyzji zarzucono sprzeczność istotnych ustaleń organu rentowego ze zgromadzonym materiałem dowodowym, będącą następstwem naruszenia art. 80 k.p.a. w związku z art. 123 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych w szczególności poprzez pominięcie dokumentów złożonych w toku postępowania na poparcie świadczenia pracy przez K. P.. Ponadto zarzucono naruszenie przepisów postępowania mające wpływ na wynik sprawy, a mianowicie art. 107 § 3 k.p.a. w związku z art. 123 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych poprzez niewskazanie w treści uzasadnienia decyzji dowodów, na których organ rentowy oparł rozstrzygnięcie lub powodów, dla których dowodom odmówił wiarygodności i mocy dowodowej, w szczególności poprzez brak odniesienia do dowodów złożonych w toku postępowania na poparcie świadczenia pracy przez ubezpieczoną, naruszenie przepisów postępowania mające wpływ na wynik sprawy a mianowicie art. 107 § 3 k.p.a. w związku z art. 123 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych poprzez niewskazanie w treści uzasadnienia, z jakimi zasadami współzycia społecznego pozostaje w sprzeczności kwestionowana umowa o pracę, naruszenie przepisów postępowania, które mogło mieć istotny wpływ na wynik sprawy, tj.: art. 7, 8, 77 § 1 k.p.a. w związku z art. 180 k.p.a. oraz art. 123 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, poprzez nierozpoznanie sprawy, w sposób mogący mieć wpływ na wynik sprawy, poprzez nierozpoznanie sprawy w sposób wszechstronny oraz naruszenie art. 58 § 2 oraz 83 § 1 k.c. poprzez jego zastosowanie, podczas, gdy w niniejszej sprawie brak było podstawy faktycznej do jego zastosowania. W uzasadnieniu odwołujący podniósł, iż organ rentowy nie odniósł się w uzasadnieniu skarżonej decyzji do istotnych z punktu widzenia rozstrzygnięcia kwestii pozorności dokumentów składanych w toku postępowania oraz zeznań K. P. i A. K. - osoby upoważnionej do reprezentowania Spółki przed organem kontroli. Zdaniem odwołującego dowody te zostały przez organ rentowy pominięte w procesie oceny dowodów. Tymczasem, z treści dokumentów w postaci zestawienia klientów płatnika składek na potrzeby jego służb finansowych i księgowych, korespondencji elektronicznej prowadzonej pomiędzy K. P., a pracownikami służb księgowych płatnika składek, korespondencji elektronicznej prowadzonej pomiędzy K. P., a kancelarią (...) sp. j. w Ł., korespondencji elektronicznej prowadzonej pomiędzy K. P. a przedsiębiorstwem (...), oświadczeń złożonych przez Kancelarię (...) sp. j. w Ł. oraz M. N. wynika jednoznacznie, że K. P. świadczyła pracę na rzecz płatnika składek. Tym samym zdaniem odwołującego K. P. i płatnik składek wykonywali względem siebie prawa i obowiązki stron stosunku pracy w rozumieniu przepisu art. 22 § 1 k.p.

/odwołanie - k. 2-11/

W odpowiedzi na odwołanie z dnia 5 lutego 2014 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych wniósł o jego oddalenie przytaczając argumentację, jak w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

/odpowiedź na odwołanie - k. 12-13/

Na rozprawie w dniu 7 marca 2016 roku pełnomocnik wnioskodawcy poparł odwołanie i wniósł o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego, zainteresowana K. P. przyłączyła się do stanowiska wnioskodawcy. Pełnomocnik organu rentowego wniósł o oddalenie odwołania.

/oświadczenia pełnomocnika wnioskodawcy, zainteresowanej i pełnomocnika ZUS: 00:09:00 – płyta CD k. /

Sąd Okręgowy w Łodzi ustalił następujący stan faktyczny:

(...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł. od dnia 5 maja 2011 roku jest wpisana do Krajowego Rejestru Sądowego. Jedynym współnikiem spółki jest G. C., który pełni funkcję prezesa zarządu. Prokurentem spółki jest V. A. P.. Przedmiotem przeważającej działalności przedsiębiorcy jest sprzedaż niewyspecjalizowana hurtowa. Przedmiot pozostałej działalności przedsiębiorcy to sprzedaż detaliczna wyrobów tekstylnych prowadzona w wyspecjalizowanych sklepach, sprzedaż detaliczna prowadzona poza siecią sklepową, straganami i targowiskami, sprzedaż detaliczna prowadzona przez domy sprzedaży wysyłkowej lub internet, pozostała sprzedaż detaliczna prowadzona poza siecią sklepową, straganami i targowiskami, sprzedaż hurtowa realizowana na zlecenie doradztwo związane z zarządzaniem, stosunki międzyludzkie (public relations) i komunikacja, pozostałe doradztwo w zakresie prowadzenia działalności gospodarczej i zarządzania działalność agencji reklamowych.

/wpis do Krajowego Rejestru Sądowego – k. 143-148/

Zainteresowana K. P. legitymuje się wykształceniem wyższym, posiada tytuł magistra międzynarodowych stosunków gospodarczych i politycznych. Dotychczas pracowała na stanowisku specjalisty ds. analiz finansów i statystyki, specjalisty ds. obsługi kontrahentów, specjalisty ds. roliczeniowo-finansowych, specjalisty ds. leasingu, specjalisty ds. usług finansowych, asystentki dyrektora, kierownika biura, asystenta – operatora rozliczeń sprzedaży, starszego konsultanta – obsługa operacji ubezpieczeniowych, specjalisty – menadżera aplikacji. Dodatkowo wnioskodawczyni ukończyła kurs doradcy podatkowego. Ponadto posiada prawo jazdy kat. B, posługuje się językiem angielskim i niemieckim w stopniu średniozaawansowanym i obsługuje komputer.

/dyplom – k. 2A akt osobowych w kopercie k. 101, świadectwa pracy – część A akt osobowych w kopercie k. 101, kwestionariusz osobowy – k. 1 A akt osobowych w kopercie k. 101/

Płatnik składek od dnia 1 marca 2011 roku zatrudnia A. S. (1) na stanowisku pracownika administracyjnego z wynagrodzeniem w wysokości 2.100,00 zł brutto oraz od dnia 1 listopada 2011 roku J. P. na stanowisku dyrektora handlowego. Spółka współpracuje również z przedstawicielami handlowymi.

/zestawienie osób zatrudnionych w (...) Sp. z o.o. w okresie od 01.2013 r. do 12.2013 r. – k. 98, zestawienie osób zatrudnionych w (...) Sp. z o.o. w okresie od 01.2014 r. do 04.2014 r. – k. 27, zeznania świadka M. N. – k. 111-112, zeznania świadka J. P. – k. 112-113, /

J. P. pełni funkcję prezesa spółdzielni, w związku z czym przebywa na urlopie bezpłatnym w (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością.

/zestawienie osób zatrudnionych w (...) Sp. z o.o. w okresie od 01.2014 r. do 04.2014 r. – k. 27, zeznania świadka J. P. – k. 112-113, zeznania zainteresowanej K. P. – k. 87 w zw. z 00:04:42 – płyta CD k. 153/

(...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł. zajmuje się dystrybucją bielizny produkowanej przez jej spółkę macierzystą z siedzibą w Rumunii. Obowiązki dyrektora handlowego, w trakcie nieobecności J. P., wykonywał prokurent spółki - (...), który często wyjeżdżał do Rumunii, część obowiązków przekazał handlowcom i biuru rachunkowemu.

/zeznania świadka M. N. – k. 111-112, zeznania świadka M. W. – k. 112, zeznania świadka J. P. – k. 112-113, zeznania świadka A. S. (2): 00:03:25 – płyta CD k. 128, zeznania zainteresowanej K. P. – k. 87 w zw. z 00:04:42 – płyta CD k. 153/

K. P. i J. P. są małżeństwem. Mają syna K. urodzonego w dniu (...), którego adoptowali. Procedura przysposobienia trwała około 1 roku i 8 miesięcy.

/bezsporne, a nadto kwestionariusz osobowy – k. 1B akt osobowych w kopercie k. 101, zeznania zainteresowanej K. P. – k. 88 w zw. z 00:04:42 – płyta CD k. 153/

Spółka miała problem z niedotrzymywaniem terminów płatności przez swoich kontrahentów. Prokurent spółki, z uwagi na częste wyjazdy za granicę, nie radził sobie z wywiązywaniem się z obowiązków, w trakcie rozmowy telefonicznej z mężem zainteresowanej przedstawił mu propozycję zatrudnienia jego żony – K. P..

/zeznania świadka J. P. – k. 112-113, zeznania świadka A. S. (2): 00:03:25 – płyta CD k. 128, zeznania zainteresowanej K. P. – k. 87 w zw. z 00:04:42 – płyta CD k. 153/

K. P. i J. P. w grudniu 2012 roku rozpoczęli procedurę przysposobienia drugiego dziecka, która miała potrwać około 2 lat. W maju 2013 roku wnioskodawczyni uzyskała informację, iż wraz z mężem zostali zakwalifikowani do przysposobienia dziecka. K. P. zdecydowała się podjąć pracę w (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością, gdyż starszy syn od dnia 1 września 2013 roku miał rozpocząć naukę w przedszkolu, a procedura związana z przysposobieniem kolejnego dziecka i zapoznanie z nim miało jeszcze potrwać około roku. Zainteresowana poinformowała pracodawcę o planach związanych z przysposobieniem drugiego dziecka.

/zeznania świadka J. P. – k. 112-113, zeznania zainteresowanej K. P. – k. 88 w zw. z 00:04:42 – płyta CD k. 153/

W dniu 31 maja 2013 roku (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością reprezentowana przez V. P. zawarła z K. P. pisemną umowę o pracę na czas nieokreślony od dnia 1 czerwca 2013 roku, powierzając jej stanowisko specjalisty do spraw rozliczeń i windykacji, w pełnym wymiarze czasu pracy, z wynagrodzeniem zasadniczym w wysokości 4.200,00 zł brutto, jako miejsce wykonywania pracy wskazano Ł., ul. (...).

/umowa o pracę – k. 2B akt osobowych w kopercie k. 101/

Według zaświadczenia lekarskiego z dnia 31 maja 2013 roku wnioskodawczyni była zdolna do wykonywania pracy na stanowisku specjalisty do spraw windykacji wobec braku przeciwwskazań zdrowotnych.

/zaświadczenie lekarskie z dn. 31.05.2013 r. - k. 5A akt osobowych w kopercie k. 101/

W dniu 1 czerwca 2013 roku wnioskodawczyni odbyła instruktaż ogólny oraz instruktaż stanowiskowy na stanowisku pracy specjalisty do spraw rozliczeń windykacji przeprowadzone przez głównego specjalistę ds. BHP T. K..

/karta szkolenia BHP – k. 6A akt osobowych w kopercie k. 101/

Zainteresowana wykonywała swoje obowiązki w siedzibie spółki w Ł., na ul. (...), gdzie znajdował się magazyn oraz cztery inne pomieszczenia. W jednym z nich pracował pracownik zajmujący się magazynem, w drugim pomieszczeniu pracowała ubezpieczona i prokurent spółki. K. P. zaczynała pracę w godzinach pomiędzy 8:00 a 9:00 i kończyła ją po 8 godzinach odpowiednio pomiędzy 16:00 a 17:00.

/zeznania świadka M. N. – k. 111-112, zeznania świadka M. W. – k. 112, zeznania świadka A. S. (2): 00:03:25 – płyta CD k. 128, zeznania zainteresowanej K. P. – k. 88 w zw. z 00:04:42 – płyta CD k. 153/

Starsze dziecko K. P., w godzinach jej pracy pozostawało pod opieką matki i teściowej zainteresowanej, które nie są już aktywne zawodowo.

/zeznania zainteresowanej K. P. – k. 89 w zw. z 00:04:42 – płyta CD k. 153/

W trakcie zatrudnienia zainteresowana przygotowała zestawienie wszystkich faktur za okres dwóch lat na potrzeby handlowców, którzy jeżdżą do klientów, prokurenta i kancelarii windykacyjnej. Ubezpieczona zajmowała się wysyłaniem do klientów zalegających z płatnościami wezwań do zapłaty, a następnie w przypadku nieuregulowania należności, przekazywała dokumentację windykacyjną do kancelarii, sporadycznie odbywało się to osobiście, ale najczęściej drogą elektroniczną. Zainteresowana kontaktowała się za pośrednictwem poczty mailowej i telefonicznie z handlowcami, i przekazywała im informację, czy dany klient opłacił zaległe należności i czy w związku z tym można mu wydać towar.

/wydruk z programu M. O. – k. 123 akt ZUS, rozliczenie faktur – k. 125-141 akt ZUS, wydruk z poczty elektronicznej - k. 201 – 207 akt ZUS, zestawienie wpłat – k. 209-231 akt ZUS, zeznania świadka M. N. – k. 111-112, zeznania świadka M. W. – k. 112, zeznania świadka J. P. – k. 112-113, zeznania świadka A. S. (2): 00:03:25, 00:06:26, 00:10:56 – płyta CD k. 128, zeznania zainteresowanej K. P. – k. 89 w zw. z 00:04:42 – płyta CD k. 153/

Zainteresowana używała w pracy służbowego laptopa.

/zeznania świadka J. P. – k. 112-113, zeznania zainteresowanej K. P. – k. 89 w zw. z 00:04:42 – płyta CD k. 153/

Zainteresowana w dniu 16 lipca 2013 roku została zgłoszona przez płatnika składek do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych od dnia 1 czerwca 2013 roku.

/ (...) oraz informacja o wysyłce i potwierdzeniu – k. 4B akt osobowych w kopercie k. 101/

Pod koniec lipca 2013 roku zainteresowana i jej mąż zostali poinformowani, iż pojawiła się możliwość przysposobienia dziecka.

/zeznania świadka J. P. – k. 112-113, zeznania zainteresowanej K. P. – k. 88 w zw. z 00:04:42 – płyta CD k. 153/

W dniu 14 sierpnia 2013 roku odbyła się pierwsza rozprawa sądowa w przedmiocie tymczasowego, próbnego umieszczenia dziecka w domu K. i J. P..

/zeznania świadka J. P. – k. 112-113, zeznania zainteresowanej K. P. – k. 88 w zw. z 00:04:42 – płyta CD k. 153/

Wnioskodawczyni wystąpiła do pracodawcy o udzielenie urlopu macierzyńskiego od dnia 14 sierpnia 2013 roku.

/listy obecności – k. 63-67 akt ZUS, zeznania świadka J. P. – k. 112-113, zeznania zainteresowanej K. P. – k. 88 w zw. z 00:04:42 – płyta CD k. 153/

W dniu 28 sierpnia 2013 roku odbyła się druga rozprawa sądowa w przedmiocie przysposobienia dziecka.

/odpis skrócony aktu urodzenia – k. 41, zeznania świadka J. P. – k. 112-113, zeznania zainteresowanej K. P. – k. 88 w zw. z 00:04:42 – płyta CD k. 153/

Zainteresowana potwierdzała obecność w pracy podpisem na liście obecności, prowadzonej dla niej i drugiego pracownika – A. S. (1).

/listy obecności – k. 63-67 akt ZUS/

W trakcie nieobecności wnioskodawczynie częściowo jej obowiązki ponownie przejął prokurent spółki oraz biuro rachunkowe.

/zeznania świadka M. N. – k. 111-112, zeznania świadka M. W. – k. 112, zeznania świadka J. P. – k. 112-113, zeznania świadka A. S. (2): 00:06:26 – płyta CD k. 128, zeznania zainteresowanej K. P. – k. 88 w zw. z 00:04:42 – płyta CD k. 153/

Płatnik składek wypłacił skarżącej wynagrodzenie w gotówce, za czerwiec 2013 roku w wysokości 2.993,00 zł netto, przelewem za lipiec 2013 roku w wysokości 2.993,00 zł netto oraz sierpień 2013 roku w wysokości 1.237,20 zł netto.

/listy płac – k. 93-97 akt ZUS, historia operacji rachunku bankowego (...) Sp. z o.o. – k. 99-104 akt ZUS, obroty i salda (...) Sp. z o.o. – k. 105-121 akt ZUS/

(...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z tytułu działalności w 2013 roku osiągnęła przychód w wysokości 886.534,58 zł i odnotowała stratę w wysokości 87.099,06 zł.

/zestawienie przychodów i dochodów za 2013 r. – k.28, obroty i salda, konta bilansowe i wynikowe – k. 29-36, pismo – k. 100/

Wnioskodawczynie przebywała na urlopie macierzyńskim do końca września 2014 roku, a następnie wróciła do pracy u płatnika składek.

/zeznania świadka M. N. – k. 111-112, zeznania świadka M. W. – k. 112, zeznania świadka J. P. – k. 112-113, zeznania zainteresowanej K. P. – k. 88 w zw. z 00:04:42 – płyta CD k. 153/

(...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z tytułu działalności w okresie od stycznia do sierpnia 2014 roku osiągnęła przychód w wysokości 407.362,81 zł i dochód w wysokości 37.242,10 zł.

/pismo – k. 99/

Biuro rachunkowe prowadzące sprawy płatnika składek zrezygnowało ze współpracy z spółką od grudnia 2014 roku.

/zeznania świadka A. S. (2): 00:06:26 – płyta CD k. 128/

Zaskarżoną decyzją z dnia 16 grudnia 2013 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. stwierdził, że K. P. nie podlega od dnia 1 czerwca 2013 roku ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu, jako pracownik u płatnika składek (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, albowiem wyniki przeprowadzonej kontroli, zdaniem organu rentowego dowodzą, iż umowa o pracę i zgłoszenie do ubezpieczeń były czynnościami pozornymi dokonany jedynie celem uzyskania tytułu do ubezpieczeń i skorzystania ze świadczeń w związku z macierzyństwem.

/decyzja - k. 1-6 akt ZUS/

Powyższych ustaleń Sąd dokonał na podstawie zgromadzonych w aktach dokumentów, akt rentowych oraz w oparciu o osobowe źródła dowodowe w postaci zeznań świadków M. N., M. W., A. S. (2), będących osobami współpracującymi z płatnikiem składek oraz świadka J. P. będącego pracownikiem odwołującej się spółki oraz mężem zainteresowanej, a także na podstawie zeznań zainteresowanej. Zgromadzonym dowodom Sąd dał wiarę, a dokonując oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego Sąd uznał, że jest on wystarczający by wyjaśnić sporną okoliczność – a mianowicie, czy zawarta w dniu 31 maja 2013 roku przez (...) Spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł. z K. P. umowa o pracę nosi cechy pozorności i czy została podpisana jedynie dla uzyskania pracowniczego tytułu do ubezpieczeń społecznych oraz skorzystania ze świadczeń z ubezpieczenia w związku z macierzyństwem. Sąd dał wiarę zeznaniom świadków oraz

zainteresowanej, w których wskazano na realność zawartej umowy o pracę oraz faktyczne świadczenie pracy przez K. P. w ramach powyższej umowy.

W ocenie Sądu zeznania świadków w niniejszej sprawie są jasne, logiczne i wzajemnie niesprzeczne. Wersję zdarzeń przedstawioną przez zainteresowaną potwierdzają świadkowie zeznający w tej sprawie, którzy w większości są osobami obcymi dla stron postępowania, a także w przypadku A. S. (2) byłym współpracownikiem, a co za tym idzie osobami niezainteresowanymi sposobem rozpoznania sporu i posiadającymi wiedzę, co do spornych okoliczności. Z zeznań świadków jasno wynika, że wnioskodawczyni w spornym okresie wykonywała obowiązki pracownicze w biurze płatnika składek, w godzinach jego otwarcia. Zainteresowana przygotowała zestawienie wszystkich faktur za okres dwóch lat na potrzeby handlowców, którzy jeżdżą do klientów, prokurenta i kancelarii windykacyjnej. Ubezpieczona zajmowała się wysyłaniem wezwań do zapłaty do klientów zalegających z płatnościami, a następnie w przypadku nieuregulowania należności, przekazywała dokumentację windykacyjną do kancelarii, sporadycznie odbywało się to osobiście, ale najczęściej drogą elektroniczną. Zainteresowana kontaktowała się za pośrednictwem poczty mailowej oraz telefonicznie z handlowcami i przekazywała im informację, czy dany klient opłacił zaległe należności i czy w związku z tym można mu wydać towar. Zeznania świadków oraz zainteresowanej w tym zakresie wzajemnie się uzupełniają i są wiarygodne.

Ponadto w toku postępowania płatnik składek przedstawił szereg dokumentów sporządzonych przez zainteresowaną tj. rozliczenie faktur, zestawienie wpłat kontrahentów, a także wydruki z programu do obsługi poczty elektronicznej M. O. oraz wydruki ze strony poczty elektronicznej, z których wprost wynika, że ubezpieczona w spornym okresie prowadziła korespondencję w imieniu płatnika składek.

Podkreślenia wymaga także fakt, iż wnioskodawczyni dysponowała narzędziami niezbędnymi do świadczenia pracy. Dysponowała pomieszczeniem, w którym miała własne biurko, a także służbowy komputer osobisty do dyspozycji.

Z poczynionych ustaleń wynika, że wnioskodawczyni była zatrudniona na pełen etat, świadczyła pracę w stałych godzinach, a swoją obecność w pracy potwierdzała podpisem na liście obecności, prowadzonej zbiorczo dla wszystkich pracowników płatnika składek.

Stanowisko, na którym została zatrudniona K. P. było co prawda stanowiskiem nowoutworzonym. Jednakże obowiązki, jakie powierzył zainteresowanej płatnik składek wcześniej wykonywał częściowo jej mąż zatrudniony na stanowisku dyrektora handlowego, w spornym okresie nie świadczący pracy, z uwagi na przebywanie na urlopie bezpłatnym, a później prokurent spółki, a także przedstawiciele handlowi i biuro rachunkowe, co oznacza, że pracodawca miał potrzebę gospodarczą zatrudnienia pracownika. Znamiennym jest również, że prokurent spółki nie radził sobie z kontrahentami zalegającymi z płatnościami i otrzymał od biura rachunkowego sugestię, aby zatrudnić kogoś, kto przejmie ten obowiązek.

Ubezpieczona w momencie jej zatrudnienia była w trakcie procedury przysposobienia dziecka, jednakże proces ten jest długotrwały, z czego zainteresowana zdawała sobie dobrze sprawę, gdyż już raz go przechodziła. K. P. decydując się na pracę u płatnika składek pozostawała w uzasadnionym przekonaniu, iż zanim zacznie korzystać z urlopu macierzyńskiego, jeszcze przez około rok czasu będzie mogła świadczyć pracę, legitymowała się również zaświadczeniem lekarskim o braku przeciwwskazań do podjęcia pracy. Podkreślić także należy, że odwołująca poinformowała pracodawcę, o swojej sytuacji.

Wskazać również należy, że ubezpieczona K. P. była osobą aktywną zawodowo i posiadała około 15 letni staż pracy i zrozumiałym jest, że w związku

z możliwością oddania w godzinach pracy starszego dziecka początkowo pod opiekę babci, a następnie przedszkola, zdecydowała się na podjęcie zatrudnienia. Dodatkowo odwołująca posiadała niezbędne kwalifikacje do pracy na stanowisku specjalisty do spraw rozliczeń i windykacji, co było zgodne z jej dotychczasowym doświadczeniem zawodowym .

Podkreślenia również wymaga, że w trakcie nieobecności odwołującej, jej obowiązki przejął częściowo prokurent odwołującej się spółki oraz biuro rachunkowe, co znalazło potwierdzenie w zeznaniach pracownika tego biura.

Wskazać także należy, że istotnie zestawienie przychodów i dochodów płatnika składek za 2013 rok wykazało stratę, jednakże należy ją rozpatrywać w kontekście dużego przychodu, jaki osiągnęła odwołująca się spółka, ponadto znamienne jest, że w kolejnym roku do sierpnia 2014 roku spółka odnotowała przychód z działalności. W ocenie Sądu płatnika składek stać było na zatrudnienie pracownika z wynagrodzeniem ustalonym w kwestionowanej umowie i nie było ono wygórowane dla osoby z wyższym wykształceniem i wieloletnim doświadczeniem.

Ostatecznie należy podkreślić należy, że K. P. po zakończeniu urlopu macierzyńskiego wróciła do pracy i dalej wykonuje czynności na tych samych warunkach, co w spornym okresie.

Sąd pominął dowód z przesłuchania wnioskodawcy w charakterze strony, albowiem z uwagi na stałe zamieszkiwanie zagranicą nie stawiał się na żadnej z rozpraw. Natomiast wniosek o dopuszczenie dowodu z zeznań świadka V. P. (który obecnie przebywa w Rumunii) został cofnięty przez pełnomocnika wnioskodawcy.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie wnioskodawcy w świetle zgromadzonego materiału dowodowego zasługuje na uwzględnienie i skutkuje zmianą zaskarżonej decyzji.

Zgodnie z treścią art. 6 ust. 1 pkt 1, art. 8 ust. 1, art. 11 ust. 1, art. 12 ust. 1 i art. 13 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2015 r. poz. 121) pracownicy, to jest osoby fizyczne pozostające w stosunku pracy, podlegają obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym tj. emerytalnemu, rentowemu, chorobowemu i wypadkowemu w okresie od nawiązania stosunku pracy do dnia jego ustania.

Stosownie zaś do treści art. 1 ust 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 roku o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (tekst jednolity Dz. U. z 2014 r. poz. 159 ze zm.) osobom tym, w razie choroby lub macierzyństwa, przysługują świadczenia pieniężne na warunkach i w wysokości określonych ustawą.

W myśl art. 29 ust. 1 pkt 2 analizowanej ustawy z dnia 25 czerwca 1999 roku zasiłek macierzyński przysługuje ubezpieczonej, która w okresie ubezpieczenia chorobowego albo w okresie urlopu wychowawczego przyjęła na wychowanie dziecko w wieku do 7 roku życia, a w przypadku dziecka, wobec którego podjęto decyzję o odroczeniu obowiązku szkolnego - do 10 roku życia, i wystąpiła do sądu opiekuńczego w sprawie jego przysposobienia.

Jak wynika ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł. zawarła z K. P. w dniu

31 maja 2013 roku umowę o pracę, która stanowiła podstawę do zastosowania w/w regulacji i przyjęcia, że K. P. podlega ubezpieczeniom. Ważność tej umowy została przez organ rentowy niesłusznie zakwestionowana. Niewątpliwie bowiem sporna umowa o pracę nie została zawarta dla pozorów, jest ważna i nie ma do niej zastosowania przepis art. 83 k.c.

O uznaniu stosunku łączącego strony za stosunek pracy rozstrzygają przepisy prawa pracy.

Zgodnie z treścią art. 22 § 1 kp przez nawiązanie stosunku pracy pracownik zobowiązuje się do wykonywania pracy określonego rodzaju na rzecz pracodawcy i pod jego kierownictwem oraz w miejscu i czasie wyznaczonym przez pracodawcę, a pracodawca do zatrudniania pracownika za wynagrodzeniem.

Do cech pojęciowych pracy stanowiącej przedmiot zobowiązania pracownika

w ramach stosunku pracy należą osobiste i odpłatne jej wykonywanie w warunkach podporządkowania. Zgodnie ze stanowiskiem judykatury stosunek ubezpieczeniowy jest następczy wobec stosunku pracy i powstaje tylko wówczas, gdy stosunek pracy jest realizowany. Jeżeli stosunek pracy nie powstał bądź też nie jest realizowany, wówczas nie powstaje stosunek ubezpieczeniowy, nawet jeśli jest odprowadzana składka na ubezpieczenie społeczne (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 17 stycznia 2006 r. III AUa 433/2005, Wspólnota (...)). Podleganie pracownikemu tytułowi ubezpieczenia społecznego jest uwarunkowane nie tyle opłacaniem składek ubezpieczeniowych, ile legitymowaniem się statusem pracownika rzeczywiście świadczącego pracę w ramach ważnego stosunku pracy (patrz wyrok Sądu Najwyższego z dnia 18 października 2005 r. o sygn. akt II UK 43/05, OSNAPiUS rok 2006/15 – 16/251).

Nawiązanie stosunku pracy powoduje konsekwencje prawne nie tylko w sferze prawa pracy, ale i w innych dziedzinach prawa. Jednym z takich skutków jest prawo do świadczeń z ubezpieczenia społecznego na wypadek ziszczenia się określonych w ustawie warunków. Skutek ten po ich spełnieniu powstaje z mocy prawa. Nie można zatem wiązać zawarcia umowy o pracę, choćby zmierzała wyłącznie do uzyskania świadczeń ubezpieczeniowych, z zamiarem obejścia prawa (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 4 sierpnia 2005 r. II UK 320/04, opubl: OSNAPiUS rok 2006, Nr. 7-8, poz. 122; zdanie odrębne do wyroku Sądu Najwyższego z dnia 14 lipca 2005 r. II UK 278/04, opubl: OSNAPiUS rok 2006, Nr. 7-8, poz. 116). Cel w postaci objęcia ubezpieczeniem społecznym i uzyskania z niego świadczeń nie jest bowiem sprzeczny z ustawą ani nie zmierza do jej obejścia, a przeciwnie - co zostało już wcześniej podniesione - jest konsekwencją uzyskania statusu pracownika.

Zgodnie z art. 83 § 1 k.c. nieważne jest oświadczenie woli złożone drugiej stronie za jej zgodą dla pozorów.

Z czynnością prawną pozorną mamy do czynienia wówczas, gdy występują, łącznie następujące warunki: oświadczenie woli musi być złożone tylko dla pozorów, oświadczenie woli musi być złożone drugiej stronie, adresat oświadczenia woli musi zgadzać się na dokonanie czynności prawnej jedynie dla pozorów, czyli być aktywnym uczestnikiem stanu pozorności. Pierwsza i zasadnicza cecha czynności pozornej wyraża się brakiem zamiaru wywołania skutków prawnych, jakie prawo łączy z tego typu i treścią złożonego oświadczenia. Jest to zatem z góry świadoma sprzeczność między oświadczonymi

a prawdziwymi zamiarami stron, czyli upozorowanie stron na zewnątrz i wytworzenie przeświadczenia dla określonego kręgu (otoczenia), nie wyłączając organów władzy publicznej, że czynność o określonej treści została skutecznie dokonana. Jednakże zgodnie ze stanowiskiem Sądu Najwyższego, wyrażonym w wyroku z dnia 14 marca 2001 roku (sygn. akt III UKN 258/00, opubl. OSNAP 2002/21/527), nie można przyjąć pozorności oświadczeń woli o zawarciu umowy o pracę, gdy pracownik podjął pracę i ją wykonywał, a pracodawca świadczenie to przyjmował. Nie wyklucza to rozważenia, czy w konkretnym przypadku zawarcie umowy zmierzało do obejścia prawa (art. 58 § 1 k.c. w związku z art. 300 k.p.).

O czynności prawnej mającej na celu obejście ustawy można mówić wówczas, gdy czynność taka pozwala na uniknięcie zakazów, nakazów lub obciążeń wynikających

z przepisu ustawy i tylko z takim zamiarem została dokonana. Nie jest natomiast obejściem prawa dokonanie czynności prawnej w celu osiągnięcia skutków, jakie ustawa wiąże z tą czynnością prawną. Skoro z zawarciem umowy o pracę ustawa o systemie ubezpieczeń społecznych wiąże obowiązek ubezpieczenia emerytalno-rentowego, chorobowego

i wypadkowego, podjęcie zatrudnienia w celu objęcia ubezpieczeniem i ewentualnego korzystania ze świadczeń z tego ubezpieczenia nie może być kwalifikowane, jako obejście prawa.

W sytuacji, gdy wolą stron zawierających umowę było faktyczne nawiązanie stosunku pracy i doszło do świadczenia pracy za wynagrodzeniem, sama świadomość jednej ze stron umowy, a nawet obu stron, co do wystąpienia w przyszłości zdarzenia uprawniającego do świadczeń z ubezpieczenia społecznego, nie daje podstawy do uznania, że umowa miała na celu obejście prawa (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 2 lipca 2008 r., sygn. akt II UK 334/07, opubl. L.).

Sąd Okręgowy podziela również pogląd Sądu Najwyższego (wyrok z dnia 25 stycznia 2005 r. II UK 141/04, OSNP 2005/15/235), w którym to Sąd Najwyższy stwierdza, że stronom umowy o pracę, na podstawie której rzeczywiście były wykonywane obowiązki i prawa płynące z tej umowy, nie można przypisać działania w celu obejścia ustawy (art. 58 § 1 k.c. w zw. z art. 300 k.p.).

Nadto nadmienić należy, że w niniejszej sprawie to na organie rentowym spoczywał ciężar dowodu, że strony umowy o pracę złożyły fikcyjne oświadczenia woli, a więc, że nie miały zamiaru wywołania żadnych skutków prawnych, gdyż pracownik nie podjął wykonywania pracy, a pracodawca świadczenia tego nie przyjmował. Z tych bowiem faktów organ rentowy wywodzi skutki prawne (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 15 lutego 2007 r., I UK 269/2006, LEX nr 328015).

Sąd Okręgowy w całości podziela stanowisko Sądu Najwyższego wyrażone w wyroku z dnia 24 lutego 2010 roku w sprawie o sygn. akt II UK 204/09 (Lex nr 590241), że o tym czy strony istotnie nawiązały stosunek pracy stanowiący tytuł ubezpieczeń społecznych nie decyduje samo formalne zawarcie umowy o pracę, wypłata wynagrodzenia, przystąpienie do ubezpieczenia i opłacenie składki, wystawienie świadectwa pracy, ale faktyczne i rzeczywiste realizowanie elementów charakterystycznych dla stosunku pracy, a wynikających z art. 22 § 1 k.p. Istotne więc jest, aby stosunek pracy zrealizował się przez wykonywanie zatrudnienia o cechach pracowniczych.

W uzasadnieniu wyroku Sądu Najwyższego z dnia 21 maja 2010 roku w sprawie o sygn. akt I UK 43/10 (Lex nr 619658) wskazano, że umowa o pracę jest zawarta dla pozorów, a przez to nie stanowi tytułu do objęcia ubezpieczeniami społecznymi, jeżeli przy składaniu oświadczeń woli obie strony mają świadomość, że osoba określona w umowie jako pracownik nie będzie świadczyć pracy, a podmiot wskazany jako pracodawca nie będzie korzystać z jej pracy, czyli strony z góry zakładają, że nie będą realizowały swoich praw i obowiązków wypełniających treść stosunku pracy. Skoro z zawarciem umowy o pracę ustawa z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2009 roku, Nr 205, poz. 1585 ze zm.) wiąże obowiązek ubezpieczenia emerytalnego i rentowych oraz wypadkowego i chorobowego, to podjęcie zatrudnienia w celu objęcia tymi ubezpieczeniami i ewentualnie korzystania z przewidzianych nimi świadczeń nie jest obejściem prawa.

W świetle poczynionych w rozpoznawanej sprawie ustaleń faktycznych nie można mówić o pozorności oświadczeń woli w zawarciu umowy o pracę. Postępowanie dowodowe wykazało bowiem, że K. P. pracę podjęła i ją świadczyła, a pracodawca – świadczenie to przyjmował, płacąc umówione wynagrodzenie. K. P. wykonywała w spornym okresie pracę u płatnika składek. Przygotowała zestawienie wszystkich faktur za okres dwóch lat na potrzeby handlowców, którzy jeżdżą do klientów, prokurenta i kancelarii windykacyjnej. Ubezpieczona zajmowała się wysyłaniem wezwań do zapłaty do klientów zalegających z płatnościami, a następnie w przypadku nieuregulowania należności, przekazywała dokumentację windykacyjną do kancelarii, sporadycznie odbywało się to osobiście, ale najczęściej drogą elektroniczną. Zainteresowana kontaktowała się za pośrednictwem poczty mailowej i telefonicznie z handlowcami i przekazywała im informację, czy dany klient opłacił zaległe należności i czy w związku z tym można mu wydać towar.

W okresie przebywania przez zainteresowaną na urlopie macierzyńskim jej obowiązki częściowo przejął prokurent spółki, a także biuro rachunkowe, co potwierdzono w złożonych zeznaniach.

W ocenie Sądu należycie zostały wyjaśnione i uprawdopodobnione motywy związane z zatrudnieniem ubezpieczonej. Nieuzasadniony jest zatem zarzut organu rentowego, że płatnik składek nie miał potrzeby gospodarczej zatrudnienia pracownika na stanowisku, jakie powierzono ubezpieczonej. Płatnik składek zatrudnił K. P. ponieważ miał problem z kontrahentami zalegającymi z płatnościami, a prokurent spółki, z uwagi na częstą obecność za granicą, nie mógł się tym zająć. Natomiast ubezpieczona, wcześniej aktywna zawodowo miała podstawy do szukania zatrudnienia, w sytuacji, gdy od dłuższego czasu pozostawała bez pracy, a jej pierwsze dziecko osiągnęło wiek przedszkolny. K. P. co prawda rozpoczęła procedurę przysposobienia drugiego dziecka, jednakże

z uwagi na długotrwałość tego procesu, pozostawała w uzasadnionym przekonaniu, że będzie mogła przepracować co najmniej rok. Okoliczność tak szybkiego zakończenia procesu adopcyjnego nie mogła zostać przez nią przewidziana i w związku z tym była zdarzeniem nagłym.

Ponadto niezwykle istotnym jest, iż ubezpieczona po wykorzystaniu okresu urlopu macierzyńskiego powróciła do pracy u odwołującego się płatnika składek i nadal pozostaje zatrudniona na tych samych warunkach.

Odnosząc się natomiast do oceny wynagrodzenia określonego w zawartej z zainteresowaną umowy o pracę, wskazać należy, że zgodnie z art. 78 k.p. wynagrodzenie za pracę powinno być tak ustalone, aby odpowiadało w szczególności rodzajowi wykonywanej pracy i kwalifikacjom wymaganych przy jej wykonywaniu, a także uwzględniało ilość i jakość świadczonej pracy.

Otrzymywana przez skarżącą kwota wynagrodzenia 4.200,00 zł brutto, biorąc pod uwagę zakres wykonywanych czynności, a także posiadane przez nią wykształcenie i doświadczenie, nie może być uznana za wygórowaną.

Należy w tym miejscu również podkreślić, że z samego faktu zawarcia umowy o pracę przez kobietę starającą się o przysposobienie dziecka, ani z tego, że w stosunkowo niedługim czasie od zawarcia takiej umowy pracownik zaczyna korzystać z zasiłku macierzyńskiego nie można wywodzić pozorności takiej umowy. Pozorność powinna być wykazana przez organ rentowy stosownymi dowodami i nie może opierać się jedynie na przypuszczeniach. Ponadto wskazać należy, że nie jest objęte zakazem prawnym zawieranie umów o pracę w celu osiągnięcia skutku w postaci objęcia pracownika ubezpieczeniem społecznym, ani też skutek w postaci objęcia obowiązkowym ubezpieczeniem społecznym nie jest zakazany przez prawo, ale właśnie odwrotnie – następczym skutkiem rzeczywistego podjęcia pracy w ramach stosunku pracy jest nakaz obowiązkowego ubezpieczenia pracownika co wprost wynika z ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych (art. 6 ust.1 pkt 1, art. 12 ust.1, art. 13 pkt 1 ustawy systemowej).

Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 6 lutego 2006 roku, w sprawie III UK 156/05, Lex 272549, stwierdził, że samo zawarcie umowy o pracę w okresie ciąży (podobnie w trakcie procedury przysposobienia dziecka), nawet gdyby głównym motywem było uzyskanie zasiłku macierzyńskiego nie jest naganne, ani tym bardziej sprzeczne z prawem. W teorii prawa cywilnego uznaje się, że czynnością prawną podjętą w celu obejścia ustawy jest czynność, wprawdzie nie objęta zakazem prawnym, ale przedsięwzięta w celu osiągnięcia skutku zakazanego przez prawo.

Sąd Najwyższy w uzasadnieniu wyroku z dnia 25 listopada 2004 roku (sygn. akt I PK 42/04, OSNP 2005, nr 14, poz. 209) stwierdził, że „czynności mające na celu obejście ustawy (in freudem legis) zawierają jedynie pozór zgodności z ustawą. Czynność prawna mająca na celu obejście ustawy polega na takim ukształtowaniu jej treści, która z punktu widzenia formalnego (pozornie) nie sprzeciwia się ustawie, ale w rzeczywistości (w znaczeniu materialnym) zmierza do zrealizowania celu, którego osiągnięcie jest przez nią zakazane. Chodzi tu zatem o wywołanie skutku sprzecznego z prawem” (podobnie również wyrok Sądu Najwyższego z dnia 25 stycznia 2005 roku, II UK 141/04, OSNP 2005, nr 15, poz. 235; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 9 sierpnia 2005 roku, III UK 89/05).

Zawierając umowy o pracę strony kierują się różnymi motywami indywidualnymi, które należy odróżnić od causa czynności prawnej (typowego celu czynności prawnej). Między innymi, jak wskazał Sąd Najwyższy, zawarcie umowy o pracę, choćby zmierzało do uzyskania kredytu bankowego, nie jest obejściem ustawy (zob. powołany wyżej wyrok z 25 listopada 2004 roku, I PK 42/04, wyrok Sądu Najwyższego z 9 sierpnia 2005 roku, III UK 89/05). Podobnie takiego zarzutu nie można postawić umowie o pracę nienaruszającej art. 22 k.p., nawet gdy jej cel dyktowany był wyłącznie chęcią uzyskania świadczeń z ubezpieczenia społecznego (zob. powołany wyżej wyrok z 25 listopada 2004 roku, I PK 42/04, wyrok Sądu Najwyższego z 9 sierpnia 2005 roku, III UK 89/05). W szczególności trudno uznać, że dążenie kobiety ciężarnej do uzyskania takiej ochrony jest sprzeczne z prawem. Przeciwnie jest to zachowanie rozsądne i uzasadnione zarówno z osobistego, jak i społecznego punktu widzenia (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 9 sierpnia 2005 roku, III UK 89/05).

Podkreślić należy ponownie, że najistotniejsze na gruncie niniejszej sprawy jest to,

że K. P. faktycznie wykonywała pracę na rzecz płatnika składek po podpisaniu umowy o pracę, a pracodawca przyjmował od zainteresowanej świadczoną na jego rzecz przez ubezpieczoną pracę i wypłacał jej za to umówione wynagrodzenie.

Wskazać także trzeba, że zainteresowana wykazała, że praca była przez nią świadczona na warunkach określonych w art. 22 § 1 k.p. tj. w warunkach podporządkowania pracodawcy, albowiem jak wykazano pracodawca kierował pracą ubezpieczonej wskazywał, bowiem na konkretne bieżące zadania do realizacji, a ubezpieczona przygotowywała zestawienia, do których miał wgląd.

Na mocy art. 83 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych Zakład Ubezpieczeń Społecznych wydaje decyzje w zakresie indywidualnych spraw dotyczących m.in. zgłaszania do ubezpieczeń społecznych i przebiegu ubezpieczeń, a zatem ma prawo do kwestionowania podstaw ubezpieczenia w tym umów o pracę, jako że rodzą one skutki w dziedzinie ubezpieczeń społecznych.

Jednak w takiej sytuacji to na organie rentowym spoczywa obowiązek udowodnienia pozorności umowy lub jej sprzeczności z zasadami współżycia społecznego, w myśl art. 6 k.c. Stanowisko takie zajął także Sąd Najwyższy np. w wyroku z dnia 15 lutego 2007 r., I UK 269/06, OSNP 2008 nr 5-6, poz. 78, w którym stwierdził, iż na organie rentowym, który przyjął zgłoszenie do ubezpieczenia pracowniczego i nie kwestionował tytułu tego zgłoszenia oraz przyjmował składki, spoczywa ciężar dowodu, że strony umowy o pracę złożyły fikcyjne oświadczenia woli.

Zdaniem Sądu Okręgowego, organ rentowy w żaden sposób nie udowodnił, iż zakwestionowana przez niego umowa o pracę miała charakter pozorny, czy była sprzeczna z zasadami współżycia społecznego. Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie tylko potwierdził fakt wykonywania przez ubezpieczoną pracy na rzecz płatnika, ale wykluczył pozorny charakter zatrudnienia.

Uwzględniając poglądy Sądu Najwyższego wyrażone w przytoczonych orzeczeniach, należy uznać, że w sytuacji gdy wolą stron zawierających umowę o pracę było nawiązanie stosunku pracy i doszło do faktycznego świadczenia pracy za wynagrodzeniem, sama świadomość jednej ze stron umowy, a nawet obu jej stron, co do wystąpienia w przyszłości zdarzenia uprawniającego do świadczeń z ubezpieczenia społecznego (np. choroby, przysposobienia dziecka), nie daje podstawy do uznania, że umowa miała na celu obejście prawa.

Wobec powyższego Sąd Okręgowy na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję i ustalił, że K. P. podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, chorobowemu, wypadkowemu od dnia 1 czerwca 2013 roku jako pracownik u płatnika składek (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł..

Natomiast na podstawie art. 98 § 1 i § 3 k.p.c. Sąd Okręgowy zasądził od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddziału w Ł. na rzecz K. P. kwotę

60,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego – stosownie do treści § 11 ust. 2

(w brzmieniu obowiązującym do spraw wszczętych do dnia 31 lipca 2015 roku) w związku z § 2 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (tekst jednolity Dz. U. z 2013 r., poz. 490), mając na uwadze, że zgodnie z § 22 obowiązującego od dnia 1 stycznia 2016 roku rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu (Dz. U. z 2015 r., poz. 1805) - do spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie rozporządzenia stosuje się przepisy dotychczasowe do czasu zakończenia postępowania w danej instancji.

ZARZĄDZENIE

odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi organu rentowego, wypożyczając akta rentowe.

04.04.2016r.